

Harmonický život

*„Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, ...“
(Ř 8, 28a ČEP)*

V září roku 2001 byla napadena ekonomická a vojenská centra nejmocnějšího státu planety. Letadla unesená teroristy narazila do Světového obchodního centra v New Yorku a do Pentagonu, který pyšně trůní nedaleko hlavního města země. Bylo to nemyslitelné, nepředstavitelné – a přece se to stalo. Náboženští představitelé unisono ujišťovali vyděšené občany: „Bůh neztratil vládu.“ Stále se mi vracela otázka: *Nad čím?* Ta slova byla pronesena, aby nám dala pocit bezpečí – před čím?¹

- **Co je zde to „dobré“?**

Všichni asi známe lidové rčení: „Všechno zlé je pro něco dobré.“ Na první poslech se podobá přečtenému biblickému verši. Avšak i když se tyto dvě věty svým významem částečně překrývají, nevyjadřují úplně přesně totéž. Snad nejvýraznější rozdíl je ve vysvětlení toho dobrého, které má vzniknout. Dobro, kterým nás zahrnuje Bůh, má mnohem bohatší obsah, než dobro, po němž my lidé běžně toužíme. A je navíc i věčné. Trvá i tehdy, když už na tomto světě nejsme. Čili není to pouze něco jako: „Sice jsme po lyžování v Itálii museli do karantény, ale díky tomu jsme alespoň s manželkou mohli být víc spolu a konečně si popovídali o věcech, na které nám stále nezbýval čas.“ Všichni jistě našim „lyžařům“ přejeme posílení jejich vzájemného vztahu. Něco takového určitě je dobré. Avšak to Boží dobré sahá ještě dál. Je dokonce trvalejší než spokojené manželství.

Co to tedy je? Tím dobrým je, že se stále více a více stáváme opravdu dobrými lidmi (srov. Ž 119, 71; Ef 4, 24; Ko 3, 10; Žd 12, 10n). Jinými slovy: Stále více se podobáme Pánu Ježíši Kristu (srov. Ř 8, 29; Ga 4, 19; Ef 4, 15). Bible nás učí, že když jsme uvěřili v Krista, znovu jsme se narodili z Ducha svatého (J 1, 12; 3, 1-21). Stali jsme se sourozenci Pána Ježíše. Pán Ježíš je tak nejstarším bratrem nás všech (viz Ř 8, 29) a my mu máme být podobní. Až na věčnosti uvidíme, nakolik se tato podoba týká i našeho těla. Každopádně se však týká našeho charakteru. Týká se našeho celkového přístupu k životu, ke vztahům. To dobré tedy je, že se stáváme lidmi, kteří Boha lépe znají, více mu důvěřují, důsledněji ho poslouchají. Stáváme se lidmi, kteří opravdověji milují lidi kolem sebe.

1 Larry Crabb, *Přibližte se k Bohu ...*, str. 165, Návrat domů, Praha 2006

Bůh šíří své království. A chce ho šířit i v životě každého z nás. Přímo v našich životech se může šířit Boží vliv s jeho blahodárnými projevy. Pavel píše: „*Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého.*“ (Ř 14, 17 ČEP) To, co Bůh chce v našem životě budovat, je víc než celkem spokojený a pohodlný život. Jde mu o naši připravenost na setkání s ním při druhém příchodu Pána Ježíše. Bible nás jasně učí, že tento život není vše. Náš život na této zemi je nezbytným a opravdovým úvodem k našemu životu budoucímu. Je dokonce už součástí života budoucího. Život věčný v Kristu máme už nyní. Nesmíme však zapomínat, že to, co prožíváme nyní, je stále pouze úvod (srov. 2K 4, 18).

- **Co se míní slovem „všecko“?**

Tím slovem „všecko“ se opravdu míní všecko. Pokud je splněna podmínka na naší straně, totiž, že milujeme Boha, pak tu nejsou žádná omezení. Takže k výše uvedenému dobrému může Bůh použít jakoukoliv událost a okolnost v našem životě. Na našem pracovišti může být napjatá atmosféra nebo skvělá parta. Nádor se podaří vyoperovat, nebo nám lékaři sdělí, že se operovat nedá. Naše manželství zůstává přišerným, nebo prožijeme hlubokou obnovu vzájemného vztahu. Zchudli jsme, nebo zbohatli. Dostali jsme se na svou vysněnou školu, nebo nedostali. Dívka, kterou šíleně milujeme, se s námi rozešla, nebo se rozhodla (z důvodů nám nepochopitelných), že se za nás provdá. Nakazíme se tou nemocí, nebo se nám to vyhne. Bůh může zkrátka použít okolnosti příjemné i nepříjemné.

Pokud je splněna zmíněná podmínka, Pán Bůh může k našemu dobrému dokonce použít dokonce i náš hřích, naše selhání. Důležité však je, abychom se v lásce k Bohu postavili k našemu hříchu čelem. Naše hříchy máme Bohu vyznávat, neomlouvat je, ale nazývat je pravými jmény. Díky Kristově krvi pak můžeme prožít odpuštění hříchů a očištění od nich (srov. 1J 1, 9).

V Bibli zde doslova stojí: „*všechno spolupůsobí*“, „*všechno spolupracuje*“ (Ř. PANTA SYNERGEI). V životě Božího přítele všechno hraje dohromady. Je to proces, který my sami nemáme pod kontrolou. Nemůžeme ho sami vypůsobit. Působí ho Bůh. Působí ho Duch svatý. Bůh je ten, kdo vytváří harmonii v životech svých blízkých. A dokáže ji vytvořit naprosto ze všeho, co nás v životě potkává.

- **Komu platí toto ujištění?**

Toto ujištění neplatí pro všechny lidi. Neplatí dokonce ani pro všechny, kdo se prohlašují za křesťany. Platí pro ty, kdo Boha milují. Boží požehnání se rozmáhá jen v životech těch, kdo Boha milují. Rozmáhá se při lidech, kteří mají milování Boha jako způsob života. Rozmáhá se v životech těch, kdo svůj vztah k Bohu pěstují.

V milování Boha není tím hlavním pocíťování náklonnosti vůči Bohu. Opravdová láska k Bohu samozřejmě nenechává naše city nedotčené. Jádrem lásky k Bohu je však důvěra a poslušnost. Je to důvěra vůči Bohu a poslušnost jeho přikázání. Tak nás to učí Pán Ježíš (viz J 14, 21 – 23; 1J 5, 3). Milovat Pána Ježíše znamená řídit se vůlí Ducha svatého, který v nás přebývá (srov. Ř 8, 5 – 9). Znamená to rozhodovat se a jednat podle nové přirozenosti, kterou do nás Bůh vložil (2P 1, 4). Je důležité mít v těchto věcech jasno. Jinak by se nám snadno mohlo stát, že bychom nějaký náš citový prožitek zaměnili za lásku k Bohu. Mohlo by se nám také stát, že místo, abychom milovali Boha, budeme milovat své prožitky. Milovat Boha však prakticky znamená, že se v každé situaci snažíme jednat tak, jak by v ní jednal Ježíš.

Na každou situaci v našem životě můžeme reagovat buď po lidsku nebo v duchu Kristově. Po lidsku můžeme ke svému problému přistupovat například tak, že budeme dělat všechno možné, abychom ho vyřešili. Opravdu všechno. Nezastavíme se třeba ani před podvodem, pomluvami, nebo manipulací. Heslo: „Účel světí prostředky.“ Nebo spíš budeme dělat všechno pro to, abychom na svůj problém zapomněli. Budeme hledat hlavně úlevu od úzkosti. Někdo možná v jídle, někdo v pornografii, jiný v alkoholu, a někdo ještě v něčem úplně jiném. Ježíš je ale jiný. A my bychom se právě v té naší situaci měli ptát, jak se v ní chce skrze nás projevit on. To je něco jiného než úporná snaha problém vyřešit. Je to ale také něco úplně jiného než útek od problému. Můžeme všechno, co nás tíží, upřímně otevřít před Bohem v modlitbě. A pak s Kristovou láskou a moudrostí nově vkročit do našeho světa. Možná nám všechno nevyjde tak, jak by nám bylo milé. Ale i tak můžeme být svým přístupem milí Bohu. A na tom by nám mělo záležet především. „*Hledejte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.*“ (Mt 6, 33 ČEP)